
Radgoszcz, st. 15, gm. Międzychód, woj. gorzowskie, AZP/47-18

Informator Archeologiczny : badania 32, 8-9

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Finansowane przez Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Świdnicy k/Zielonej Góry oraz PSOZ.

Celem badań było rozpoznanie stanu zachowania stanowiska; prace prowadzono w najbardziej zniszczonych jego partiach.

Założono sondaż o powierzchni 4 m² (wykop 1/98). Dostarczył on dużo silnie zniszczonego materiału krzemienno-żelaznego z warstw przypowierzchniowych oraz niewielką ilość ceramiki pradziejowej.

Materiały zabytkowe znajdują się w Muzeum Archeologii Środkowego Nadodrza w Świdnicy.

Badania będą kontynuowane.

OJCÓW - Jaskinia Łokietka, gm. Skała, woj. krakowskie, AZP 99-55/22

- stanowisko jaskiniowe z warstwami od paleolitu do czasów współczesnych

Badania przeprowadzone przez dr. hab. Krzysztofa Sobczyka (Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytut Ewolucji i Systematyki Zwierząt Polskiej Akademii Nauk, Kraków). Pierwszy sezon badań. Finansowane przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Instytut Ewolucji i Systematyki Zwierząt Polskiej Akademii Nauk, Kraków.

Badania będą kontynuowane.

Olszowa, st. A, gm. Ujazd, woj. piotrkowskie, AZP 94-40- patrz: neolit

Ostrołęka, st. 7, gm. Sulmierzyce, woj. piotrkowskie, AZP 79-48/88- patrz: środkowa i późna epoka brązu

Paprotki Kolonia, st. 41, gm. Miłki, woj. suwalskie, AZP 21-73/73- patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

RADGOSZCZ, st. 15, gm. Międzychód, woj. gorzowskie, AZP/47-18

- pracownice krzemieniarskie i obozowisko z paleolitu schyłkowego
- ślady osadnictwa z mezolitu
- ślady osadnictwa z epoki brązu
- ślady osadnictwa z okresu wpływów rzymskich
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. Tomasza Płonkę (Uniwersytet Wrocławski, AKME Zdzisław Wiśniewski). Finansowane przez PSOZ i Katedrę Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego. Trzeci sezon badań.

Badania stanowiły kontynuację prac prowadzonych w 1995 i 1996 roku. Wykop III/98, o powierzchni 40 m², założono na północ i północno-zachód od obszaru objętego badaniami w 1996 roku, w miejscu niewielkiego *plateau* na III terasie Warty.

Materiał zabytkowy (wyroby krzemienne i kamienne, fragmenty ceramiki) wystąpił w warstwie ornej oraz w eluwium gleby współczesnej. Część zabytków zlokalizowana była w 11 obiektach, datowanych na epokę brązu (kultura łużycka), przy czym jedna z jam pełniła najprawdopodobniej funkcję pracowni kamieniarskiej.

W trakcie badań uzyskano około 9000 tysięcy wyrobów krzemienno-żelaznych, ponad 300 fragmentów ceramiki oraz nieliczne przedmioty kamienne (tłuczki i rozcieracze). Wyroby krzemienne wystąpiły w obrębie paru skupień, szczególnie jedno z nich, znajdujące się w zachodniej części wykopu, wyraźnie zaznaczało się wysoką frekwencją zabytków. Odkryte materiały mają nieco inny charakter od pozyskanych w poprzednich sezonach. Znacznie wyższa jest wśród nich frekwencja narzędzi

(głównie rylce, a ponadto drapacze oraz liściaki świderskie i ahrensburckie) oraz odpadków z ich produkcji (rylcza). Cechy te sugerują podomowy charakter osadnictwa w tej części terasy III, w odróżnieniu od inwentarza odkrytego w jej niższych partiach (wykopy I/95, II/96).

Kontynuowano prace mające na celu rozpoznanie geologii otoczenia stanowiska (szurf geologiczny 5/98). Skupiły się one na rozpoznaniu utworów budujących II i III terasę warciańską oraz ich genezy. Obok tych badań przeprowadzono również analizę profilu glebowego stanowiska.

Badania będą kontynuowane.

Robertowo, st. 17, gm. Brudzeń Duży, woj. płockie, AZP 48-52/39- patrz: wczesne średniowiecze

ROTNOWO, st. 18, gm. Gryfice, woj. szczecińskie, AZP 20-13/23

- obozowiska paleolityczne
- obozowiska mezolityczne
- ślady osadnictwa neolitycznego
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w okresie od 12 lipca do 31 sierpnia przez dr. Tadeusza Galińskiego (Muzeum Narodowe w Szczecinie) z udziałem mgr. Tomasza Kendelewicza. Finansowane ze środków własnych Muzeum oraz przez PSOZ.

Stanowisko archeologiczne w Rotnowie odkryte zostało wiosną 1997 r. podczas prowadzonych na tym obszarze badań powierzchniowych w ramach AZP. Na powierzchni świeżo ugorowanego pola znaleziono wówczas kilkadziesiąt wyrobów krzemiennych i fragmentów ceramiki starożytnej. Zabytki występowały w kilku większych skupieniach oddalonych od siebie o 50 - 100 m. Jedno z nich położone było w bezpośrednim sąsiedztwie niewielkiej, czynnej żwirowni.

Stanowisko w Rotnowie było kilkakrotnie wizytowane przez Tadeusza Galińskiego w maju i w czerwcu 1997 r. Podczas kolejnej prospekcji stanowiska zauważono w nowo wykopanej części żwirowni nieruchome obiekty archeologiczne (w ścianie żwirowni) oraz krzemienie i fragmenty ceramiki w obrębie samej żwirowni. To zadecydowało o podjęciu tam w sezonie 1998 archeologicznych badań ratowniczych.

Stanowisko położone jest w strefie brzegowej zabagnionej obecnie rynny plejstoceniowej, zajmuje fragment jej zachodniej terasy nadzalewowej i częściowo terasy zalewowej na odcinku około 500 m, na wysokości wsi Charnowo-Rotnowo. W obrębie stanowiska zlokalizowana jest wspomniana żwirownia. Powierzchnię stanowiska porastają obecnie trawy ugorowe. Działka oznaczona nr 258/14, obręb Rotnowo, na której położone jest opisywane stanowisko jest własnością Agencji Rolnej Skarbu Państwa, w znacznej części została wydzierżawiona miejscowym rolnikom.

Na stanowisku założono 3 wykopy badawcze o powierzchni ponad 600 m² oraz wykonano ponad 50 dołków sondażowych o powierzchni od 0,5 do 1,0 m² każdy, rozrzuconych na obszarze około 3 ha. W badaniach wykorzystywano sprzęt zmechanizowany w postaci koparki łyżkowej, a także kosiarki do cięcia trawy i zarośli.

Wykop „Żwirownia”.

Trzy odkrywki usytuowane w ten sposób, że przylegały do krawędzi żwirowni w miejscach, gdzie w profilu widoczne były obiekty nieruchome, bądź dawało się zaobserwować wyraźną koncentrację materiału masowego, przede wszystkim krzemienia, a więc od strony południowo-wschodniej - wykop o pow. 48 m², od strony północnej - wykop o pow. 30 m², oraz od strony południowo-zachodniej - wykop o pow. 62 m².

We wszystkich wykopach występowały luźno porozrzucone zabytki krzemienne, w tym rdzenie i narzędzia (układ bezkrzemienicowy). W odkrywce południowo-zachodniej odsłonięto ponadto dwa obiekty w postaci:

a) paleniska – wewnątrz, obok przepalonych kamieni, zalegały liczne przepalone do białości wyroby krzemienne